

اختلال «رت»

یکی از اختلال‌هایی که با ناتوانی هوشی شدید یا عمیق همراه است و تنها در دختران مشاهده شده، اختلال «رت» است. این افراد در دوره پیش از تولد و زمان تولد، رشد به ظاهر بهنجار دارند و اندازه دور سر آنها هنگام تولد تقریباً طبیعی است. اما رشد سر بین سن ۵ تا ۴۸ ماهگی کاهش می‌یابد. همچنین از دست دادن مهارت‌های دستی هدفمندی که پیشتر طی ۵ تا ۳۰ ماهگی آموخته شده بود، همراه با ظهور حرکت‌های کلیشه‌ای (مانند حالت شستن دست‌ها یا در هم پیچیدن آنها، کاهش علاقه به محیط اجتماعی در نخستین سال‌های پس از شروع اختلال، ظهور حرکت‌های ناهماهنگ در تنه یا پاها و اختلال شدید در رشد زبان بیانی - دریافتی، همراه با کندی شدید روانی - حرکتی از دیگر نشانه‌های این اختلال هستند.

شروع اختلال رت تا پیش از چهار ماهگی و معمولاً در نخستین یا دومین سال زندگی است و در تمام طول عمر ادامه می‌یابد. از دست دادن مهارت‌ها معمولاً مداوم و پیشرونده است و در بیشتر موارد بهبودی کاملاً محدودی وجود دارد. هر چند ممکن است پیشرفت بسیار کمی در رشد ظاهر شود، با رسیدن کودک به دوره آخر کودکی یا ورود به نوجوانی علاقه به تعامل اجتماعی دیده می‌شود. مشکلات ارتباطی و رفتاری معمولاً در تمام طول عمر نسبتاً ثابت و بدون تغییر باقی می‌مانند. در مورد شیوع این اختلال اطلاعات کافی در دسترس نیست.

انجمن روان پزشکی آمریکا. (۱۳۷۴).
راهنمای تشخیصی و آماری اختلال روانی (محمد رضا نیکخو و همکاران / مترجمان).
تهران: انتشارات سخن، جلد اول

تهیه و تنظیم: فرزانه اسلامی، کارشناس ارشد کودکان استثنایی

